

717.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Przemysłu i Handlu
z dnia 6 listopada 1920 r.

w przedmiocie uregulowania produkcji węgla kamiennego.

Na mocy udzielonych mi ustawą z dn. 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 75 poz. 508) nadzwyczajnych pełnomocnictw do uregulowania spraw opałowych, zarządzam co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy kopalń węgla (właściciele i dzierżawcy kopalń, nadań i wyłączności lub ich pełnomocnicy) obowiązani są: dostarczać władzom górniczym na ich żądanie w terminach i według wzorów, przez władze górnicze ustalonych, wszelkich wykazów statystycznych, dotyczących ruchu kopalń oraz kosztów własnych, udzielać w sprawach powyższych władzom górniczym lub ich delegatom wszelkich informacji i wyjaśnień oraz zezwalać, z zastrzeżeniem zachowania niezbędnej poufności, na przeglądanie ksiąg handlowych i rachunkowych.

§ 2. Na obszarze b. Królestwa Kongresowego przedsiębiorcy kopalń węgla (§ 1) obowiązani są — w myśl art. 516 ustawy górniczej (Zb. Pr. Ces. Ros. T. VII wyd. 1912 r.) — na żądanie urzędów górniczych rozbudowywać kopalnie, rozpoczynać lub zwiększać wydobywanie na nadaniach nieeksploatowanych lub eksploatowanych niedostatecznie oraz utrzymywać wydobywanie na wysokości, przez urząd górniczy wskazanej, chociażby wydobywanie to przekraczało normy, przewidziane w art. 516 ust. górniczej (Zb. Pr. Ces. Ros. T. VII wyd. 1912 r.).

Rozporządzenia urzędów górniczych w tym przedmiocie mogą dotyczyć również nadań, przylegających do eksploatowanych nadań tego samego właściciela, o ile warunki techniczno-górnicze wymagają eksploatacji oddzielnej.

§ 3. Na obszarze b. zaboru austriackiego przedsiębiorcy kopalń węgla (lit. a) obowiązani są ściśle wykonywać przepisy, zawarte w §§ 170 oraz 174—182, obowiązującej na b. ziemiach austriackich ogólnej ustawy górniczej, rozpoczynać na żądanie władz górniczych — na nadaniach lub polach górniczych, nieeksploatowanych lub eksploatowanych niedostatecznie — wydobywanie i utrzymywać je na wysokości oznaczonej przez władze górnicze.

§ 4. Właściciele gruntów obowiązani są na wezwanie władzy powołanej do wydania orzeczenia wywłaszczeniowego, oddawać w posiadanie właścicielom nadań grunta, niezbędne dla eksploatacji bezpośrednio po przedstawieniu zaświadczenia władz górniczych o zapadnięciu wymaganego przez ustawy górnicze postanowienia i dokonania opisu (obowiązująca na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustawa górnicza art. 499; obowiązująca na b. ziemiach austriackich ogólna ustawa górnicza §§ 101 i 102) oraz, w braku dobrowolnej umowy, zaświadczenia urzędu górniczego o złożeniu do depozytu sądowego kaucji, zabezpieczającej wynagrodzenie.

§ 5. Wynagrodzenie ustala się na obszarze b. Królestwa Kongresowego trybem, przewidzianym w art. 502 ustawy górniczej (Zb. Pr. Ces. Ros. T. VII 1912 r.); o ile jednak w przeciągu miesiąca od dnia otrzymania zawiadomienia od naczelnika urzędu górniczego o konieczności zajęcia gruntu na eksploatację górniczą, powołane w art. 502 ust. górniczej (Zb. Pr. Ces. Ros. T. VII wyd. 1912 r.) instytucje decyzji o należnym właścicielom powierzchni wynagrodzeniu nie wydadzą, wówczas urząd górniczy, celem złożenia kaucji przez właściciela nadania, upoważniony jest do tymczasowego określenia wynagrodzenia, wysłuchawszy pretensji stron zainteresowanych oraz opinii dwóch rzeczoznawców do spraw rolnych. Postanowienie to nie wstrzymuje postępowania, przewidzianego przy ustalaniu wynagrodzenia w obowiązującej ustawie górniczej.

§ 6. Przedsiębiorcy górniczy (§ 1) obowiązani są na wezwanie władz górniczych:

- 1) na kopalniach, pracujących na dwie zmiany, przystępować do wykonania robót przygotowawczych, niezbędnych do wprowadzenia trzeciej zmiany;
- 2) prowadzić niezbędne w celu utrzymania lub powiększenia produkcji przygotowawcze roboty górnicze, przedstawiać projekty robót górniczych oraz urządzeń instalacyjnych, których brak powstrzymuje zwiększenie produkcji;
- 3) wykonywać w myśl § 7 świadczenia wzajemne, które wpłynąć mogą na wzrost wydobywania przedsiębiorstwa, mającego korzystać ze świadczeń.

§ 7. Pod świadczeniami, mogącymi wpłynąć na wzrost wydobywania (§ 6), do których obowiązane są przedsiębiorstwa kopalń węgla, należy

rozumieć, prócz świadczeń wymienionych w obowiązującej na obszarze każdej dzielnicy ustawie górniczej, również korzystanie z urządzeń, za — i wyladunkowych, bocznic, dróg kolejowych (wszelkiego typu), dróg kołowych, energii elektrycznej, o ile świadczenia takie nie zmniejszają produkcji przedsiębiorstwa świadczącego.

W wypadkach, grożących zupełnem lub częściowem wstrzymaniem ruchu kopalni, mającej korzystać ze świadczeń, świadczenia te należy wykonywać bezzwłocznie, niezależnie od tego, czy nastąpiła już ugoda lub określenie wysokości wynagrodzenia za świadczenia, natomiast we wszystkich innych wypadkach, w braku dobrowolnej umowy, bezpośrednio po zapadnięciu orzeczenia władz górniczych, przewidzianego w art. 532 ustawy górniczej (Zb. Pr. Ces. Ros. T. VII wyd. 1912 r.) lub § 194 ogólnej ustawy górniczej, obowiązującej na b. ziemiach austriackich.

§ 8. Winni niewykonania powyższych zarządzeń podlegną karom przewidzianym w art. 8 ustawy z dnia 14.VII.1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 75 poz. 508), niezależnie od skutków prawnych, przewidzianych w art. 518 ustawy górniczej (Zb. Pr. Ces. Ros. T. VII wyd. 1912 r.), względnie §§ 241—244 ogólnej ustawy górniczej, obowiązującej na b. ziemiach austriackich.

Nażołone grzywny wpływają na rzecz Skarbu.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. *St. Świętochowski*